

РЕШЕНИЕ

№ 7299

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в публично заседание на 04.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **12302** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба, подадена от „Ролпласт Транспорт“ ООД, ЕИК –[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н И., жк Захарна фабрика, [улица], представлявано от управителя С. В. Н., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-5310-000066/01.10.2025г., издадена от Д. Г. Т.– Началник група към ОДМВР К., Група КПДГПА К., с която е наложена ПАМ по чл.171, т.2а, б.,а“ ЗДвП– прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат подробни аргументи, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, при неправилно приложение на материалния закон, в несъответствие с целта на закона и при неспазване на регламентираното като основен принцип изискване за съразмерност по чл.6 от АПК. Посочено е, че преотстъпването на управлението на товарния автомобил, собственост на жалбоподателя, от страна на правоспособния водач, служител на дружеството, на третото лице, управлявало автомобила, е осъществено без знанието и без съгласието на „Ролпласт Транспорт“ ООД. Твърди се, че налагането на ПАМ, касаеща собствения на дружеството автомобил, рефлектира пряко и непосредствено в правната сфера на дружеството и ограничава неговите права.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Ответникът- Началник група към ОДМВР К., Група КПДГПА К., редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В съпроводителното писмо, с което представена административната

преписка, са изложени съображения за неоснователност на жалбата и е направено възражение за прекомерност на претендираните от другата страна разноски.

Софийска градска прокуратура – редовна призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд - София-град, Трето отделение, 73 състав, след като се запозна със становищата на страните и с приетите по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

На 01.10.2025г. мл. автоконтрольор при група КПДГПА К., ОДМВР К., съставил АУАН № GA 4054161 на К. Ш. Б., водач на товарен автомобил Рено Мастер, с рег. [рег.номер на МПС] , за това, че на 01.10.2025г. около 19,45ч. в обл.К., общ.Д., път П.-Д.-С.-граница Гърция, километър 56,57, на автомагистрала С. км 56+570 тунел Б. в посока към С., управлява товарен автомобил Рено Мастър с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Ролпласт Транспорт“ ООД, Булстат[ЕИК], като при проверка не представя СУМПС. От справка с техническо средство РСОД е установено, че такова не му е издавано.

Така описаното е квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл.150 от ЗДвП-управлява ППС без да е правоспособен водач. АУАН е връчен на водача Б. на същата дата, като е подписан без възражения от него.

Въз основа на АУАН е издадена оспорената в настоящото производство Заповед прилагане на принудителна административна мярка № 25-5310-000066/01.10.2025г., с която на „Ролпласт Транспорт“ ООД е наложена принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца".

В хода на съдебното производство, е приета административната преписка, ангажираните с жалбата писмени доказателства, както и допълнително представените по разпореждане на съда документи, включително доказателства за компетентност на издателя на обжалвания акт.

От представените доказателства се установи, че жалбоподателят „Ролпласт Транспорт“ ООД е назначил с Трудов договор № 3/11.06.2020г. А. М. на длъжност „Ръководител транспортна дейност“. В изпълнение на служебните си задължения, същият с приемо–предавателен протокол /л.9/ на 01.10.2025г. е предал товарен автомобил Рено Мастер, с рег. [рег.номер на МПС] , с подробно описано оборудване, документи и състояние-налично гориво и пробег км на А. А. А.. Представена е декларация, собственоръчно подписана от А., с която декларира, че му е известно, че е длъжен да управлява товарния автомобил по маршрут от С. до К. на 01.10.2025г. и обратно, без отклонения от маршрута, бе да го ползва извън посочения маршрут и време, както и че следва да управлява автомобила в състояние, годно за управление на лек автомобил без да употребява алкохол, наркотични вещества и/или лекарствени средства, които могат да повлияят на способността му да шофира. Декларира, че му е известно, че няма право да превозва други пътници и товари, както и че няма право да предоставя управлението на автомобила на трето лице.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

В случая оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б "а", т.6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От представената по делото заповед на Директора на ОД на МВР-К. /л.15/ е видно, че заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП могат да се издават и от началници на групи. В тази връзка, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Административният акт е издаден в предвидената в закона форма. Противно на наведените доводи в жалбата, спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Заповедта съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. В случая, оспорената заповед съдържа описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, включително посоката на движение на МПС, чия собственост е автомобила.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 от АПК, административният орган е издал оспорения акт, след като е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. В хода на административното производство са проверени и преценени всички събрани доказателства, съгласно нормата на чл. 36 от АПК. При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Заповедта е издадена и при наличие на предвидените в закона материалноправни предпоставки за това.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

От цитираната разпоредба става ясно, че за да бъде наложена ПАМ, следва да са налице кумулативно дадени условия: лицето да е собственик на автомобила, предмет на принудителната административна мярка, автомобилът да е предоставен на правно основание на друго лице и МПС-то да е управлявано от водач лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред.

В случая, в процесната заповед е посочено, че Б. е управлявал МПС, собственост на дружеството-жалбоподател, без да притежава съответното свидетелство за управление на МПС. Съставеният акт за административно нарушение от компетентните органи, има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. В АУАН е посочено, че полицейските органи са установили, че водача управлява ППС без да представя СУМПС, като при проверка с техническо средство РСОД са установили, че такова не му е било издавано, които констатации не са опровергани.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че наложената ПАМ е незаконосъобразна,

поради това, че оспорващият не е знаел, нито би могъл да знае или да предположи за ползването на автомобила от неправоспособен водач.

Принудителните административни мерки, каквато по дефиниция и по съдържание е наложената с обжалваната заповед мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП, са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Като форма на държавна принуда, ПАМ са репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, като налагат неблагоприятни последици на адресата, с цел постигане на определен правен резултат.

В случая ЗДвП регламентира прилагането на ПАМ по чл.171, т.2а, буква "а" ЗДвП при установено управление на ППС от лице, което е неправоспособен водач, поради липса на издадено по законовия ред СУМПС. Законът не свързва ПАМ със знание на собственика, че е предоставил, преотстъпил, разрешил, допуснал и т.н. управлението на притежавания от него автомобил от такова лице. Релевантни са установените факти- предоставяне на МПС на друго лице и водачът е неправоспособен, като ирелевантно е, че водачът е различен от лицето, на което е предоставено. Законът допуска засягане правата на собственика с оглед постигане на целта, регламентирана в чл. 1, ал. 2, както и в чл. 171 ЗДвП – опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения.

Както бе посочено по-горе, при осъществяване на предвидената в закона хипотеза, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и няма право на преценка дали да наложи мярката или не, такава може да извърши само по отношение срока на действие на ПАМ. За да бъде приложена процесната принудителна мярка, законът не възлага в тежест на административния орган установяване на обстоятелството дали собственикът на автомобила е знаел, че след като предостави автомобила на друго той ще го предостави на трето лице, което е лишено от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, респ., че е разрешил автомобила му да се ползва от такъв. Възложено е от закона в тежест на всеки собственик на автомобил да предприеме съответните мерки и да не предоставя, респ. да не допуска, собственият му автомобил да бъде управляван от неправоспособен водач.

ПАМ по чл. 171, т. 2а, буква "а" ЗДвП би била в нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК и не следва да бъде прилагана, само ако бъде установено, че автомобилът е бил отнет противозаконно, без знанието и съгласието на собственика, а настоящият случай не е такъв.

Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171, т.2а от ЗДвП срок от 6 месеца, поради което, въпреки че не са изложени мотиви, относно така определения в заповедта срок, съдът приема, че е спазен принципът за съразмерност по чл. 6 от АПК.

Що се отнася до възражението, че наложената ПАМ не е съобразена с целта на закона, то съдът приема следното: целта, за която се издава процесният акт е да се гарантира безопасността на движението по пътищата и да се предотвратят административни нарушения. Важността на този проблем произтича от факта, че в конкретната хипотеза на издаване на акта по чл. 171, т.2а, б."а" ЗДвП се накърнява едно конкретно право на лице, което формално не е извършило административно нарушение по ЗДвП. Това обаче е само едната въздигната от закона цел, която оправдава издаването на акт, като процесния. Другата цел е гарантиране безопасността на движението по пътищата, вкл. на всички участници в този процес. Такава гаранция несъмнено е именно участието в процеса на движение по пътищата на водачи, които са правоспособни, които притежават валидно СУМПС за съответната категория. Само така може да се гарантира в една значителна степен безопасността на движението по пътищата, вкл. живота и здравето на самите водачи и другите участници в това движение.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а жалбата - неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 73 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ролпласт Транспорт“ ООД, ЕИК –[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н И., жк Захарна фабрика, [улица], представлявано от управителя С. В. Н., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-5310-000066/01.10.2025г., издадена от Д. Г. Т. – Началник група към ОДМВР К., Група КПДГПА К., с която е наложена ПАМ по чл.171, т.2а, б.,а“ ЗДвП– прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: